

לשבת קדש פרשת נשא תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מ"ל או לפקס.

ניתן להפיץ לזיכוי הרבים תחת השם 'נר שמואל' בלבד

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

נדריים - 1

1. שנינו: האומר על חפץ המונח לפניו: הרי הוא עלי... - אסור החפץ בהנאה, מפני שהוא יד לנדר שאוסרו קרבן. מה דייקו מהברייתא?
 א. להו"א - דווקא אם אמר 'עלי' החפץ אסור, אבל לא אמר עלי - אינו אסור, ומשמע שיד שאינו מוכיח אינו מועיל ותיובתא דאביי.
 ב. אביי עונה - יש לדייק: אם אמר 'הרי הוא' ולא הוסיף 'עלי' - יתכן שכוונתו הרי הוא להפקר, או לצדקה. ואין זה אפילו יד שאינו מוכיח. ונדחה: הרי שנינו מפני שהוא יד לקרבן, ודרך המתנדבים לומר הרי הוא קרבן, א"כ 'הרי הוא' נחשב יד לקרבן, ומכך שבכל זאת צריך 'עלי' תיובתא דאביי.
 ג. אלא - דווקא אם אמר עלי - הוא אסור וחבירו מותר, אבל אמר הרי הוא - שניהן אסורין, שמא כוונתו 'הרי הוא הקדש' לבדק הבית. וכיון שיד שאינו מוכיח מועיל לאביי, יש להחמיר לצד ההקדש.
2. המפריש בהמה בלשון שאינה מושלמת - כיצד הדין ששנינו בברייתא?
 א. הרי זו חטאת, הרי זו אשם, - אע"פ שהוא חייב חטאת ואשם, לא אמר כלום, כיון שלא אמר לחטאתי ואפשר לפרש דבריו שכוונתו לנדבה, ואין חטאת ואשם באים בנדבה.
 ב. הרי זו חטאתי, הרי זו אשמי - אם היה מחויב - דבריו קיימין.
 ומכאן תיובתא לאביי: כיון שהלשונות הרי זו חטאת הרי זו אשם כאשר הוא מחויב בהם הם לפחות ידיים שאינם מוכיחות, ואעפ"כ לא אמר כלום.
 יענה אביי: שברייתא זו כר' יהודה הסובר שצריך ידיים מוכיחות. וחזר בו אביי מדבריו לעיל שר' יהודה סובר כך רק בגט.
 ואכן אביי סבר רק כחכמים ולא כר' יהודה.
 אמנם רבא ימשיך לסבור ששיטתו שצריך ידיים מוכיחות היא לכולי עלמא. [וכפי שהתפרש בדף הקודם].
3. נסתפק רב פפא: האם יש יד לקידושין או לא - באיזה אופן הספק?
 באופן שאמר לאשה 'הרי את מקודשת לי' [ונתן לה 2 פרוטות] ואמר לחברתה 'זאת גמ' - פשיטא שאף היא מקודשת, שהרי זה לשון קידושין מושלם.
 אלא באופן שאמר לחברתה 'זאת', האם מתפרש 'זאת גמ' ויתפסו בה קידושין, או מתפרש 'זאת תראי' [בודאי שרצה לקדשה, אבל הוא רק בגדר יד].
4. כיצד נאמר שרב פפא מסתפק ביד לקידושין, הרי מכך שאמר לאביי לגבי קידושין [במסכת קידושין]: 'מי סבר שמואל ידיים שאין מוכיחות הויין ידיים?' משמע שתמה רק על ידיים שאינם מוכיחות, אבל זה שמועיל יד בקידושין לא הסתפק בזה?
 רב פפא עצמו אכן הסתפק בזה, וכוונתו בקידושין להקשות שיש סתירה בדברי שמואל שאפילו אם יסבור שמועיל ידות בקידושין, ידיים שאינם מוכיחות אינם מועילות.
5. עוד נסתפק רב פפא: יש יד לפאה, או אין יד לפאה - באיזה אופן הספק?
 אין להסתפק באופן שאמר 'ערוגה זו תהיה פאה וזו גם כן' הרי זו קריאת שם גמורה ואינה ידות.
 אבל באופן שאמר 'ערוגה זו תהיה פאה וזו' יש להסתפק האם מועיל.
 צדדי הספק - כיון שהוקש פאה לקורבנות [מעמך' זה לקט שכחה ופאה] יועיל בפאה יד כמו בקורבן, או שמא הוא הוקש רק לענין בל תאחר ומשמע שכאשר אומר שדה כולה תהיה פאה מועיל, שהרי בוודאי רב פפא הסתפק כשכבר יש שיעור פאה בערוגה הראשונה, שאל"כ בוודאי כוונתו ב'זו' להשלים את שיעור הפאה. וכן שנינו בברייתא: מנין שאם רוצה לעשות כל שדהו פאה עושה - תל': פאת שדך.